

Edelhoogachtbaar College,

X
Z D
Namens [REDACTED]
te [REDACTED], heeft mijn ex-kantoorgenoot [REDACTED]
[REDACTED]
op 6 mei 2002 bij Uw Raad – zonder aanvoering van gronden – beroep in cassatie
ingesteld tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage, elfde enkelvoudige
belastingkamer, gedaan op 26 maart 2002 onder kenmerk BK-01/00473. Het beroep
001 betreft de navorderingsaanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen over het
jaar 1994 met aanslagnummer [REDACTED].

D
X p Bij brief van 26 augustus 2002 is [REDACTED] door de griffier bij uw Raad in
de gelegenheid gesteld om binnen zes weken na de dagtekening van die brief de
bezwaren tegen de uitspraak van het Hof aan te voeren. Gelet op het overleg dat [REDACTED]
[REDACTED] thans voert met de Belastingdienst Ondernemingen [REDACTED], teneinde
alsnog tot een eventuele minnelijke regeling te komen met betrekking tot de
afwikkeling van deze zaak, heeft ondergetekende Uw Raad bij fax van 2 oktober 2002
verzocht om verlenging van de termijn om de bezwaren tegen de uitspraak van het Hof
aan te voeren.

C Q De waarnemend griffier bij Uw Raad, [REDACTED] heeft bij fax en aangetekende brief van 3 oktober 2002, zonder enige nadere motivering geantwoord dat het verzoek om verlenging van de termijn niet wordt ingewilligd en heeft verzocht de bezwaren tegen de uitspraak van het Hof uiterlijk 7 oktober 2002 alsnog aan te voeren, waartoe ik, [REDACTED], eveneens (ondanks de vermelding op het briefpapier) advocaat te [REDACTED], bij deze overga.

Aan het onderhavige beroep liggen de navolgende – zonodig in onderlinge samenhang te beschouwen – middelen van cassatie ten grondslag:

- I *Verzuim van vormen, waarvan de niet inachtneming tot nietigheid leidt en/of schending, althans verkeerde toepassing van het recht, in het bijzonder van artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht;*

Toelichting

1. In onderdeel 6.2 van de uitspraak overweegt het Hof:

A B *“Voorzover belanghebbende, in verband met het door de Belastingdienst gevoerde begunstigende beleid met betrekking tot lijfrenteovereenkomsten die kort na 15 oktober 1990 zijn afgesloten, een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel, faalt het, nu, naar de Inspecteur heeft gesteld en het Hof aannemelijk acht, verzekeraar [REDACTED] alles in het werk heeft gesteld om de verzekeringnemers tot aanpassing te bewegen en ook [REDACTED] van dit beleid op de hoogte was, die, voor wat betreft de verzekering van belanghebbende, daarvan binnen de daartoe door de Inspecteur gestelde termijn geen gebruik heeft gemaakt.”*

- D 2. De door het Hof tot de gedingstukken gerekende pleitnota van [REDACTED] van 23 november 2001 vermeldt:

A *“Voorts moet conclusie zijn dat cliënt en ik bijna twee jaar lang om informatie hebben gevraagd waarom de lijfrente overeenkomst niet deugde, althans na 15 oktober tot stand zou zijn gekomen. Door uitblijven van informatie kon dit geheel niet worden beoordeeld. Het is om die reden dat cliënt eerst gisteren (lees: 22 november 2001) het aanbod van 30 juli 1999 dat door de [REDACTED] namens de belastingdienst is gedaan heeft aanvaard.”*

- A 3. Onderdeel 6.2 van de uitspraak, waarin het Hof overweegt dat zij aannemelijk acht dat verzekeraar [REDACTED] alles in het werk heeft gesteld om de verzekeringnemers tot aanpassing van de lijfrenteovereenkomst aan het nieuwe fiscale regime te bewegen, is onbegrijpelijk, omdat het Hof bij het aldaar overwogene heeft nagelaten mee te wegen dat alvorens [REDACTED] tot aanvaarding van het aanbod van de Belastingdienst kon overgaan – gelet op het
X

leerstuk omtrent aanbod en aanvaarding gebaseerd op artikel 6:217 BW - de inhoud van het aanbod eerst voldoende inzichtelijk gemaakt moet zijn. Om tot aanvaarding over te gaan moet cliënte wel weten waarom ze het aanbod zou moeten aanvaarden.

4. Zo het Hof al tot de slotsom zou zijn gekomen dat de in geschil zijnde navorderingsaanslag terecht is opgelegd, had zij in haar overwegingen moeten betrekken dat verzekeringneemster [REDACTED] pas tot aanvaarding van het aanbod tot aanpassing van de lijfrenteovereenkomst aan het nieuwe fiscale regime - zodat de premies alsnog in aftrek konden worden gebracht - kon overgaan, nadat de inhoud van het aanbod aan [REDACTED] voldoende inzichtelijk was gemaakt.

II *Verzuim van vormen, waarvan de niet inachtneming tot nietigheid leidt en/of schending, althans verkeerde toepassing van het recht, in het bijzonder van artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht;*

Toelichting

5. Voor de duidelijkheid vermeld ik nogmaals onderdeel 6.2 van de uitspraak van het Hof, waarin het Hof overweegt:

A B *“Voorzover belanghebbende, in verband met het door de Belastingdienst gevoerde begunstigende beleid met betrekking tot lijfrenteovereenkomsten die kort na 15 oktober 1990 zijn afgesloten, een beroep doet op het gelijkheidsbeginsel, faalt het, nu, naar de Inspecteur heeft gesteld en het Hof aannemelijk acht, verzekeraar [REDACTED] alles in het werk heeft gesteld om de verzekeringnemers tot aanpassing te bewegen en ook [REDACTED] van dit beleid op de hoogte was, die, voor wat betreft de verzekering van belanghebbende, daarvan binnen de daartoe door de Inspecteur gestelde termijn geen gebruik heeft gemaakt.”*

6. Het proces-verbaal van de zitting van 23 november 2001 vermeldt namens de Inspecteur:

B *“Op het in 1999 gedane aanbod, waarover uitvoerig is gecorrespondeerd met [REDACTED] en dat ten behoeve van belanghebbende nog is verlengd tot 1 november 1999, kan geen beroep meer worden gedaan.”*

7. Onderdeel 6.2 van de uitspraak, waarin het Hof overweegt dat binnen de daartoe door de Inspecteur gestelde termijn geen gebruik is gemaakt van het aanbod tot aanpassing van de lijfrenteovereenkomst aan het nieuwe fiscale regime, is onbegrijpelijk omdat het Hof met het aldaar overwogene nagelaten heeft mee te wegen dat alvorens [REDACTED] tot aanvaarding van het aanbod van de Belastingdienst kon overgaan - gelet op het leerstuk omtrent aanbod en aanvaarding gebaseerd op artikel 6:217 BW - het aanbod aan [REDACTED] gedaan had moeten worden en niet aan [REDACTED].

8. Zo het Hof al tot de slotsom zou zijn gekomen dat de onderhavige navorderingsaanslag terecht is opgelegd, had zij in haar overwegingen moeten
X betrekken dat verzekeringneemster [REDACTED] pas tot aanvaarding van het aanbod tot aanpassing van de lijfrente aan het nieuwe fiscale regime - zodat de
X premies alsnog in aftrek konden worden gebracht - kon overgaan, nadat het aanbod aan [REDACTED] zelf was gedaan.

CONCLUSIE:

Op grond van het voorgaande moge ik uw Raad in overweging geven, de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage, waarvan beroep in cassatie, te vernietigen en na vernietiging de zaak naar een (ander) Gerechtshof te verwijzen om alsnog tot inhoudelijke toetsing van het geschil te komen.

X Gegeven de conclusie verzoekt [REDACTED] om een proceskostenvergoeding, alsmede om restitutie van het griffierecht.

X Op voorhand verzoekt [REDACTED] uitdrukkelijk in de gelegenheid te worden gesteld pleidooi te mogen houden. In beginsel zal dit pleidooi te zijner tijd door ondergetekende, advocaat, worden gehouden, althans worden ingediend.

E
P Om zeker te zijn van goede ontvangst zend ik u de aanvulling op het beroepschrift in cassatie zowel in enkelvoud per telefax als in vijfvoud per [REDACTED]. Tevens zend ik per post één exemplaar naar de behandelend inspecteur van de Belastingdienst Ondernemingen [REDACTED].